Στο αρχείο των Φ.Φ/Γ.Κ., που συντηρεί με ιδιαίτερη ευαισθησία και σχεδόν εμμονική φροντίδα ο Ν.Κακολύρης , βρέθηκε μια μικρή σειρά από μαυρόασπρα αρνητικά 6χ6, όπου εικονίζεται μια ομάδα αλλοδαπώ ν επισκεπτώ ν. Φτάνουν ατμοπλοϊκώ ς στο λιμάνι του Πειραιά, ακολούθως ανεβαίνουν και απεικονίζονται στο βράχο της Ακρόπολης των Αθηνώ ν. Τα αρνητικά ανακαλύφθηκαν σε έναν ξεχασμένο φάκελο που είχε χρονολογικά αρχειοθετηθεί στο 1956.

Η ενδυμασία των εικονιζομένων παραπέμπει σε ανοιξιάτικες συνθήκες και καθώ ς στο Δ΄ Δ.Ρ.Α., που διεξήχθη μεταξύ 26 και 29 Απριλίου, συμμετείχαν 36 αλλοδαπά πληρώ ματα από οκτώ διαφορετικές χώ ρες, γεννήθηκε η, ίσως, αυθαίρετη άποψη πως οι εικονιζόμενοι αποτελούν συμμετέχοντες του αγώ να. Θα ήταν, εξ άλλου, ένας καλός λόγος να φέρει τον Φώ τη Φλώ ρο στο λιμάνι και στο βράχο.

Στην όλως ποιητική εικόνα οι κυρίες με μαντήλι ή καπέλο, οι κύριοι με λαιμοδέτη, κάτω από το λαμπρό φως, κοιτούν σε μια κατεύθυνση ακούγοντας, πιθανότατα, την αφήγηση κάποιου ξεναγού για όλα εκείνα τα μοναδικά που συγκροτούν την ιστορία του αρχαιότερου, του σπουδαιότερου μνημείου του δυτικού πολιτισμού. Στο φόντο το Ερέχθειο. Περίπου 150 χρόνια πριν τούτη την εικόνα ένας άλλος αλλοδαπός ανέβηκε πάνω στο βράχο και, ανάμεσα σε άλλα, αφαίρεσε μια από τις Καρυάτιδες. Το όνομα του αλλοδαπού ήταν Thomas Bruce, 7th Earl of Elgin, γνωστότερος στα καθ' ημάς, ως λόρδος Έλγιν.

Για ένα χρονικό διάστημα, η κλεμμένη Καρυάτιδα, διακόσμησε το μέγαρό του εις τα αλλοδαπάς. Το περιγράφεις και ως μια κοροϊδία της Ιστορίας. Το αριστούργημα που φιλοτέχνησαν Αθηναίοι γλύπτες στον 5ο π.χ. αιώνα, έφυγε από την Αττική γη και κρύφτηκε σε ένα φέουδο του σκοτεινού βορά. Αργότερα, ο λόρδος, το πούλησε στο Βρετανικό μουσείο. Ευπροσήγοροι, οι προεπαναστατικοί πρόγονοί μας σε μύθους που απαλύνουν τα τραύματα των ατιμώρητων ατιμιών έλεγαν, τότε, πως τις νύχτες ακουγόταν ο λυγμός από τις οι υπόλοιπες πέντε Καρυάτιδες που απώλεσαν την αδελφή τους.

Τα χρόνια περνούσαν προσθέτοντας και άλλα τραύματα στο κορμί του τόπου, και άλλη βαναυσότητα στους κατοίκους του, και άλλους μύθους στην φοβισμένη λαϊκή συνείδηση. Στον ζοφερό Δεκέμβρη του ’44, μόλις 132 μήνες πριν την ανωτέρω εικόνα, οι απόγονοι του λόρδου Έλγιν, σύμμαχοί μας στον Β΄ Π.Π. κατέλαβαν τον ιερό βράχο προσθέτοντας και από εκεί την διχαστική πύρινη πινελιά τους στον Ελληνικό Εμφύλιο.

Από τότε έως σήμερα, τα 89 χρόνια ανθρώπινου πολιτισμού που μεσολάβησαν, οι εν λόγω σύμμαχοι, δεν πρόσθεσαν οτιδήποτε στην ιστορική συνείδηση του αδιόρθωτου μεν, πλην ξεδοντιασμένου λέοντα του Ηνωμένου Βασιλείου που θεωρεί ακόμα ότι ο ήλιος δεν δύει ποτέ στη αποικιοκρατική αυτοκρατορία του. Έτσι οι ηγεσίες οι οποίες ορίζουν την μοίρα της νήσου εξακολουθούν να κατακρατούν με πείσμα, όσα δεν τους ανήκουν.

Ακρόπολις των Αθηνών: Από τότε που θεριεύει η βιομηχανία του Τουρισμού, περιφέρεται ως Acropolis σε όλον τον πλανήτη. Ως κεμπαπτζίδικο στο Λεβερκούζεν, ως carte postale, ως εστιατόριο στην Αστόρια.

Αλλά και ως διεθνές κύπελλο πυγμαχίας «Ακρόπολις», ή ως τουρνουά μπάσκετ «Ακρόπολις», ακόμα και ως τουρνουά αντισφαίρισης «Acropolis cup». Ασφαλώς και ως Acro polis rally
ή κάπως ελληνοποιημένα: Διεθνές Ράλυ Ακρόπολις.

Περισσότερα επ ‘ αυτού, του τελευταίου, λίαν συντόμως.